

Seguretat: la gestió del conflicte

Eix de Seguretat

Abril 2017

Índex de continguts

Introducció	3
1. Què és la violència	4
2. Què entenem per seguretat	6
3. Seguretat a nivell local	8
L' Ajuntament i la seguretat.....	9
4. Model de seguretat local	10
a) Transversalitat	11
b) Policia i serveis de proximitat.....	12
c) Transparència i rendició de comptes.....	13
d) Participació Ciutadana	14
Annexos.....	16
I. Objectius estratègics definits per l' Ajuntament en la present legislatura	16
II. Actuacions sorgides del PAM (Pla d' Actuació Municipal)	17

Introducció

El present document sorgeix del treball de l'Eix de Seguretat de Barcelona en Comú amb l'objectiu de tenir un instrument que aporti els elements bàsics sobre un model local de seguretat des de la nostra perspectiva i que permeti la discussió col·lectiva en diferents àmbits de participació.

Des de Barcelona en Comú, entenem que la participació en tots els processos de decisió i d'acció política és imprescindible per convertir en realitat un model de transformació guiat per la preeminència dels drets humans per a tota la ciutadania.

La seguretat de les persones, enteses com les condicions que garanteixin l'exercici dels drets i en particular el maneig del delictes i la conflictivitat no són alienes a aquests àmbits de discussió. No obstant això, la seguretat és un àmbit en el qual es veu en general poca participació, fins i tot dins de la confluència de les diferents organitzacions que formem part de Barcelona en Comú. Per això, des de l'Eix de Seguretat volem impulsar un procés per compartir coneixements i idees, que contribueixi a mostrar la necessitat de la participació en aquest àmbit.

En aquest document pretenem explicar breument què entenem per seguretat, per violència i quines són les seves particularitats a nivell local, incloent l'estructura i competències municipals, així com els elements que entenem ha de contenir el model. Finalment, als annexos s'inclouen els objectius estratègics fixats per l'àrea de Seguretat i Prevenció de l'Ajuntament de Barcelona i les accions sorgides del Pla d'acció municipal 2016.

1. Què és la violència

Les relacions humanes són generadores de conflictes, d'altra banda inevitables i també imprescindibles, perquè d'ells sorgeix la possibilitat de transformar-los de manera positiva en avanços socials i democràtics. El problema sorgeix quan el conflicte es pretén resoldre de manera violenta, aquesta és una manera equivocada de conrear les relacions humanes i que afecta negativament a la convivència.

Les violències s'expressen de diverses maneres, que de manera conceptual s'han agrupat en tres categories: la violència directa, la violència estructural i la violència cultural. Cal, doncs, fer-lis front tant en el món real com en el de les idees, tot combatent els discursos violents i les narratives que les legitimen mitjançant la construcció de discursos alternatius i contranarrativa. Totes elles per igual són causa de violacions dels drets humans de les persones, que en les conurbacions urbanes tenen concreció i peculiaritats que les diferencien d'altres àmbits.

La *violència directa* o personal adquireix moltes formes que van des de la violència a les escoles o de gènere, fins al terrorisme global que copeja especialment a les ciutats. La *violència estructural*, és aquella que justifica la desigualtat i és la causa de la falta de cobertura de les necessitats bàsiques de les persones, afectant per igual a individus, famílies o barris sencers a les ciutats.

Per últim, la *violència cultural*, és la que està conformada per ideologies, creences i universos simbòlics que anuen en el llenguatge, les religions, les ciències i que es materialitzen a través dels mitjans de comunicació, la publicitat... i es poden articular en ordenances i lleis que justifiquen la marginació i expulsió dels qui són diferents. Aquesta violència cultural és l'arrel que legitima les violències estructurals i directes, arribant a crear mentalitats que justifiquen les desigualtats i la resta de violències estructurals, alhora que encoratgi les violències directes.

Per combatre-les, l'alternativa consisteix en transformar les cultures violentes per cultures per a la convivència que permeti subvertir les tres violències assenyalades, directes, estructurals i culturals. Això exigeix també aconseguir un compromís per a la transformació de les estructures injustes mitjançant polítiques que no només cobreixin les necessitats bàsiques de la ciutadania, sinó que ajudin a transformar-les en drets

humans amb la participació de la pròpia ciutadania, la qual cosa permetrà el seu apoderament i convertir-se en ciutadans i ciutadanes amb drets.

En el sentit de l'exposat, la transformació de les cultures generadores de violència en cultures per a la convivència i la pau és la tasca principal que poden i han d'arbitrar des de tots els àmbits competencials els ajuntaments per a la prevenció i transformació pacífica de conflictes.

1.1 Les violències urbanes

D'acord amb els tres tipus diferents tipus de violència exposades: directa, estructural i cultural, a continuació s'enumeren les diferents violències existents a les ciutats.

Violències directes. Es tracta d'agressions físiques o psicològiques (assassinat, tortura, maltractament, insult, intimidació, cops, assetjament, menyspreu,...) contra persones que es produeixen per qüestions i contextos diferents: Delinqüència comuna a través de furt i robatoris; interpersonal, de gènere o contra els col·lectius LGTBI; per xenofòbia i racisme; en esdeveniments esportius; a les escoles; en el tràfic urbà; en l'oci en discoteques o festes a l'espai públic; les produïdes per bandes juvenils als barris; les relacionades amb el crim organitzat, el tràfic de drogues, dones i infància; les violències i atemptats del terrorisme global, etc.

Violències estructurals. Produïdes per desajustos estructurals que afecten a les necessitats bàsiques de les persones i que produeixen desigualtats, marginació, pobresa i desarrelament com:

La fam, malnutrició o alimentació deficient; la pobresa energètica per falta de mitjans per tenir llum, gas i aigua; la falta d'accés a l'educació i la sanitat; la falta d'accés a un habitatge que sofreixen els denominats "sense sostre"; la desocupació; la falta de garanties per accedir a una renda mínima; la variació en l'esperança de vida entre diferents barris; el menor accés a serveis públics en barris perifèrics; la falta de regulació al territori que produeix especulació del preu del sòl i l'habitatge i expulsa a la població a la perifèria; la falta d'equipaments socials i salubritat en alguns barris;

l'expulsió de persones del centre urbà i determinats barris cap a la perifèria per falta d'una regulació dels equipaments de turisme.

Violències culturals. Valors, ideologies i creences que es transmeten socialment i que serveixen per normalitzar, legitimar, justificar o perpetuar la violència estructural i la directa:

Les integrades a l'educació que conformen maneres de pensar i viure que justifiquen l'existència de la pobresa; els valors, ideologies i creences patriarcals que normalitzen la discriminació de les dones i els col·lectius LGTBI; les que justifiquen la discriminació per raons ètniques o religioses; les que justifiquen la discriminació als diferents per raons d'edat (ancians i infància), discapacitats, empobrits o sense sostre; les que neguen els drets de la naturalesa i la seva preservació per a les generacions futures.

2. Què entenem per seguretat

El concepte clàssic de seguretat té com a objectiu prevenir i rebutjar els perills i amenaces provinents de possibles agressors tant interns com externs. Aquest enfocament busca la seguretat a través d'incrementar la capacitat dissuasiva dels diferents agents que defensen l'ordre preestablert. Aquesta concepció tradicional de la seguretat va donar motiu a un debat sobre la seguretat que va obrir el camí a un nou concepte, el de "seguretat humana", en el qual la seguretat quedava estretament unida al benestar dels humans i implicava que totes les persones tinguessin la capacitat de satisfer les seves necessitats més peremptòries en un entorn mediambiental segur.

Aquest nou enfocament va veure la seva aparició en l'Informe de Desenvolupament Humà (PNUD) de 1994, que va llançar aquest nou concepte com a alternativa a la mera seguretat policial o armada que, en termes genèrics, presenta un perfil "securitari" molt inquietant. La seguretat humana està centrada en les persones i està atenta a les característiques peculiars de cada comunitat humana i a la seva concepció de quines són les seves necessitats humanes bàsiques.

Va ser la perspectiva feminista la que va introduir les ètiques de cura enfront d'un concepte individualista de seguretat, que responsabilitza als individus de la seva pròpia

sort i fa opaca la responsabilitat moral dels qui creen les condicions estructurals de les violències. La introducció de la cura va empènyer a anar més enllà de la demanda de polítiques de seguretat que, etimològicament, significa “sine cura”, o “sense cura”. Les alternatives a aquesta visió neoliberal, reclamen noves polítiques de cura en interacció amb la justícia i en reconeixement explícit del caràcter relacional dels éssers humans en la cerca del ben comú.

Precisament la introducció de la perspectiva dels béns comuns, una denominació que ha anat guanyant adhesions i que es sintetitza en els denominats DESC, drets econòmics, socials i culturals, i que cada dia van adquirint major rellevància entre els defensors de reduir les desigualtats. Els comuns per a un millor viure pretenen implementar sistemes socials i econòmics fundats en la justícia amb la finalitat d'aconseguir un desenvolupament humà i econòmic sostenible perquè totes les persones sense excepció puguin accedir als béns i als serveis per viure una vida amb dignitat.

Així, entenem la Seguretat com un estat en el qual les persones poden exercir els seus drets i llibertats en un marc democràtic. Això implica que la seguretat és un concepte que contempla totes les condicions de vida bàsiques de les persones i el reconeixement de la seva dignitat. I també, que prioritza la prevenció i l'actuació de proximitat per a la resolució alternativa de conflictes i problemes de convivència.

A més, entenem la Seguretat com un servei públic, és a dir, que existeix una responsabilitat de l'administració per garantir-la a través del disseny i execució de les polítiques públiques. I com tota funció de l'administració, porta implícita l'obligació de transparència i rendició de comptes.

Quant als actors, entenem que la ciutadania es constitueix en un actor clau per aconseguir Seguretat, per la qual cosa és necessari que sigui co-responsable participant dels processos de definició i implementació d'accions. A més, per buscar solucions adequades, és imprescindible que intervinguin enfront dels problemes de seguretat diferents àmbits de l'administració, com a educació, sanitat, medi ambient i urbanisme, drets socials, etc.

3. Seguretat a nivell local

Les administracions locals són les que estan més a prop dels problemes i conflictes vinculats a seguretat i la cura de les persones i per tant poden aportar molt a la seva gestió i transformació. No obstant això, cal tenir en compte que hi ha certes restriccions que estan donades per les competències legals que l'Ajuntament té en aquesta matèria que limiten les seves accions possibles. I fan imprescindible l'actuació i coordinació amb altres nivells de l'administració.

Quan parlem de seguretat a nivell local és necessari tenir present el lloc destacat que ocupen els problemes de convivència i l'ús de l'espai públic, l'especificitat dels actors que trobem a les ciutats i la importància de la participació dels veïns per tenir contacte directe amb els problemes de seguretat o conflictes que es susciten.

Com s'usa l'espai públic i per qui és qüestió habitual en conflictes associats a la seguretat. Per això la normativa que regula l'ús de l'espai públic, defineix en gran part com es permet aquest ús, i és imprescindible que estigui adequada al model de seguretat que es vulgui implementar. En el cas de Barcelona és urgent definir, juntament amb la ciutadania, els nous marcs de convivència que regiran les activitats a l'espai públic.

Creiem que l'espai públic ha de ser entès com un bé col·lectiu, comunitari i compartit, i per tant la seguretat haurà d'estar més orientada a millorar la convivència que a ordenar el civisme. Això implica que perquè l'espai públic sigui segur s'ha de recuperar la idea de veïnatge, per exemple recolzant als comerços de proximitat, activant l'ús intensiu dels equipaments i promovent els espais intermedis entre l'habitatge i el carrer, per millorar la convivència.

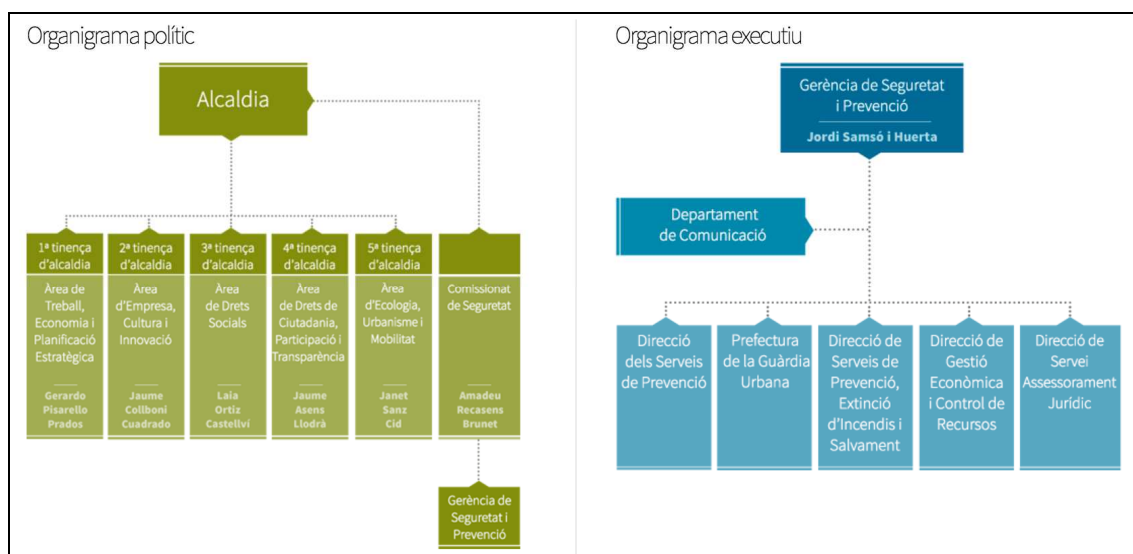
Quant als actors del servei de seguretat, els principals i tradicionals són els cossos de seguretat local i emergències, que han de complir la seva funció de garantir la seguretat i la cura, afavorint i prioritzant aquells sectors de ciutadania més febles i vulnerables. Encara que també han de participar altres sectors de l'administració com a serveis socials, urbanisme, educació, sanitat, etc.

Respecte de la participació ciutadana, atès que els qui viuen a cada barri són els qui millor coneixen els seus problemes, és imprescindible fomentar espais col·lectius de

definició de prioritats integrats per la Guàrdia Urbana, les entitats i espais comunitaris dels diferents territoris de la ciutat. D'aquesta forma l'activitat policial no es definirà només per criteris interns de la pròpia organització sinó que serà el resultat d'una mirada conjunta sobre la ciutat.

L'Ajuntament i la seguretat

A la ciutat de Barcelona, el màxim òrgan de decisió és el Consell Municipal, on participen diferents comissions sectorials, dins d'ell la Comissió de Presidència, Drets de Ciutadania, Participació i Seguretat. A més, l'Ajuntament compta amb un Comissionat de Seguretat en l'organigrama polític i una Gerència de Prevenció i Seguretat en l'executiu. Cada districte té, al seu torn, consellers a càrrec de l'àrea de Seguretat i prevenció.

Font: Pàgina web de l'Ajuntament de Barcelona.

<http://ajuntament.barcelona.cat/seguretatiprevencio/ca/organigrama-pol%C3%ADtic-i-executiu>

Dins de la Gerència de Prevenció i Seguretat hi ha tres àrees rellevants que compten amb les següents competències:

- Direcció de Serveis de Prevenció

- o Planificar estratègies, proposar i executar programes d'actuació i intervencions que tinguin per objecte millorar el sentiment de seguretat,

la prevenció del conflicte, i el desenvolupament de polítiques i intervencions adreçades a millorar la convivència a la ciutat

- **Prefectura de la Guardia Urbana**

- Policia de Circulació
- Policia Administrativa (verificació del compliment de normes administratives, ordenances, vigilància d'espais verds.)
- Seguretat Ciutadana (prevenció i repressió de delictes i infraccions administratives)
- Serveis assistencials (donar protecció social a col·lectius específics com ara menors, gent gran, indigents, etc., en situacions de necessitats i en col·laboració amb els serveis socials; l'ajuda i la informació al ciutadà.)
- Relacions amb la comunitat

- **Direcció de Serveis de Prevenció, Extinció d'incendis i Salvament (SPEIS)**

○ **Prevenció**

- Intervé en el disseny de plans de protecció civil (grans emergències, seguretat d'edificis, seguretat en esdeveniments amb assistència massiva de públic) i prevenció d'incendis.

○ **Intervenció**

- Extinció d'incendis
- Salvament de persones
- Assistències tècniques (accidents, incidències en la xarxa de subministrament d'energia, fenòmens meteorològics, etc.)
- Prevenció (recorreguts de vigilància forestal, materials perillosos, esdeveniments d'assistència massiva, etc.).

4. Model de seguretat local

Tenint en compte el concepte de seguretat del que partim, i centrant-nos en les polítiques i accions a nivell local, entenem que la seguretat local hauria d'estar orientada a complir els següents objectius:

- Garantir la convivència i gestió de l'espai públic
- Protegir la integritat i els béns de les persones
- Gestionar emergències i catàstrofes
- Respectar els drets ciutadans en l'exercici de la funció policial

- Participació ciutadana en la construcció i coresponsabilitat en la gestió de la política de seguretat

Per això, hauran de tenir-se en compte quatre elements fonamentals.

- a) Transversalitat
- b) Policia i serveis de Proximitat
- c) Transparència
- d) Participació Ciutadana

a) Transversalitat

Com vam dir, la Seguretat és un problema complex que abasta moltes disciplines i sectors, per això es requereix un tractament transversal, és a dir que les travessi. La transversalitat com a element, significa la incorporació de tots els actors involucrats en les diferents etapes de la política pública, és a dir, des del seu disseny fins a la seva avaluació. Així per exemple, per elaborar el diagnòstic dels problemes vinculats a seguretat en un determinat barri haurien de tenir en compte informació d'altres àrees de l'administració que poden aportar informació valuosa (urbanisme, ecologia, cultura, treball, drets socials), l'opinió dels veïns i veïnes i els diagnòstics o elements que aportin les organitzacions de barri o estudis acadèmics que hi hagués sobre el tema.

Han d'incloure's a més dels actors amb competències específiques (Guàrdia Urbana i Bombers) tots els que puguin estar relacionats, fent confluïr accions per a un ús més eficient dels recursos municipals.

També és imprescindible la relació amb altres nivells de l'administració, tant de seguretat com de l'administració en general, en funció que hi ha temàtiques que excedeixen les competències l'Ajuntament.

Un altre actor amb el qual haurà d'articular-se és la seguretat privada, donades les seves competències de control, i possibilitat de recerca i detenció, així com la seva obligació de col·laboració amb els cossos i forces de seguretat¹.

A més, és necessària la participació de diferents actors de la societat civil, tant de manera individual com d'organitzacions del tercer sector, organitzacions polítiques, institucions acadèmiques i associacions de botiguers. Ampliarem aquesta idea en el punt d).

b) Policia i serveis de proximitat

A diferència de la funció tradicional de la policia de protegir l'Estat i l'ordre públic. Una policia de proximitat ha de tenir com a objectiu la protecció de les persones, els i les funcionàries han d'estar atents a les problemàtiques del barri i la seva gent i comprendre la complexitat de les situacions aportant a la seva solució.

És important que els i les funcionàries coneguin els serveis tant de l'Ajuntament com de les altres administracions que poden col·laborar a resoldre situacions puntuals i establir bons sistemes d'articulació.

D'altra banda és important que els i les funcionàries interactuïn amb els veïns de manera propera i tenint present la diversitat que compon la nostra societat, que evitin actuacions discriminatòries i contemplin la perspectiva de gènere.

A més, la proximitat implica una actuació preventiva més que reactiva. És a dir, que en comptes d'actuar únicament després de produïts els fets que considerem com a problemàtics, han de poder anticipar-se. Així com en altres serveis, per exemple la salut, s'ha orientat cap a l'enfocament preventiu, també en temes de seguretat i convivència aquest ha de ser l'enfocament. Això requereix un major esforç atès que s'ha de comptar amb informació de qualitat que permeti preveure els problemes, o el seu agreujament. Aquest punt es vincula amb la transversalitat, atès que es fa evident la necessitat d'interactuar amb múltiples actors per aconseguir-ho.

¹ Conforme la Llei 5/2014, del 04.04.14

En aquesta visió de proximitat, el coneixement de la realitat del barri, la seva geografia, les persones, els comerços, etc., és imprescindible. També requereix de bons sistemes i procediments per al maneig de la informació, perquè aquest coneixement proper pugui transformar-se en política pública.

En síntesi, per a la implementació d'aquest element és imprescindible modificar la relació entre agent i ciutadania fomentant el contacte directe i diari dels veïns i veïnes del barri, comerciants, mercats, escoles, amb els agents responsables de la seva seguretat (GUB i SPEIS), impulsant i atorgant prestigi a les funcions de prevenció i d'anticipació, i enfortint el patrullatge a peu. Així com un increment en la interacció de bombers amb els i les veïnes i el territori, en aspectes de divulgació i autoprotecció.

c) **Transparència i rendició de comptes**

Com en tots els àmbits de gestió pública la transparència i la rendició de comptes són imprescindibles. Els funcionaris i funcionàries públiques han de fer un ús adequat dels recursos i l'administració ha de publicar i explicar quines accions ha dut a terme i com les ha realitzat.

En particular, en les funcions de seguretat, aquest aspecte cobra encara major importància, atès que les seves competències inclouen la restricció legal de la llibertat o certs drets de les persones i l'ús de la força física. És així que hauran de prioritzar en tot moment portar endavant la seva funció amb un compliment estricte de la legalitat i el respecte dels drets de totes les persones. Així mateix, l'administració haurà de rendir comptes, i en cas de correspondre investigar i sancionar les conductes indegudes.

La ciutadania, en les seves diferents maneres de participació, també ha de ser part de l'avaluació de la gestió.

Des de l'administració s'ha d'informar de manera clara i accessible els resultats i accions realitzades, i a més establir canals presencials o digitals perquè qualsevol persona pugui presentar de manera àgil els seus reclams i rebre resposta sobre la tramitació dels mateixos.

d) Participació Ciutadana

Els ciutadans i ciutadanes han de poder definir quin servei volen i amb quin abast. És necessari que contribueixin en l'elaboració dels marcs de convivència i de les diferents etapes de la política pública de seguretat. Per a això s'ha d'enfortir un model participatiu i de compromís de cada veí i veïna amb la convivència i la seguretat col·lectiva.

La participació podrà ser individual o organitzada. Al seu torn, hi ha diferents maneres en què pot exercir-se aquesta participació:

- Col·laborant en accions concretes en el seu entorn, amb mesures de autoprotecció i coresponsabilitat. Per exemple supressió de sorolls, neteja de l'espai públic, etc.
- Aportant informació sobre els problemes i situacions del seu barri en les diferents instàncies, com taules o reunions específiques. I denunciant quan sigui víctima.
- Aportant idees o possibles solucions.
- Col·laborant en el control del compliment de les mesures a desenvolupar-se.

En definitiva, es tracta que la seguretat no descansi solament en l'ús de la força de dels cossos de seguretat de l'Ajuntament a través de la Guàrdia Urbana, sinó d'una combinació entre l'autoritat (GUB/Ajuntament) i la ciutadania sobre qui també descansa el dret, i en aquest sentit, ambdues parts es comprometen a través de mecanismes de participació, que afavorirà l'Ajuntament, en Taules de Prevenció i Mediació en la cura dels problemes de barri, on experts, societat civil, autoritat local i Guàrdia Urbana s'organitzen per preservar la seguretat i la convivència ciutadana.

La seguretat des dels districtes: mecanismes actuals de participació ciutadana

En l'Ajuntament de Barcelona, l'acció del govern i també els mecanismes de participació ciutadana està desconcentrada en els districtes.

Consell consultiu: màxim òrgan consultiu i d'informació. Està compost per consells sectorials, associacions i persones individuals.

Audiència pública: espai d'interacció entre el Consell de govern i la ciutadania. Se celebra cada dos mesos. Qualsevol ciutadà pot participar, de manera individual o des d'alguna organització, informant amb antelació les seves dades, motiu i contingut de la intervenció.

Consells sectorials: els defineix cada districte. Fan estudis, realitzen activitats i fan el seguiment de determinats àmbits del barri, districte o sector.

El pla actual de l'Ajuntament proposa crear Consells de Seguretat i prevenció en tots els districtes, amb taules a cada barri.

Consell de barri: Es debat sobre plans, projectes i actuacions que tenen lloc al barri. Està format per representants dels grups polítics, serveis, entitats i associacions i està obert a la participació individual o d'organitzacions a través de convocatòries públiques.

Comissions consultives: es creen segons els temes prioritaris per a cada districte. Tenen finalitats informatives i de participació. Són obertes a la ciutadania.

Taules de prevenció: actualment molts barris de la ciutat tenen taules de prevenció integrades per multitud d'operadors, tant de l'administració com de la ciutadania per gestionar conflictes específics del barri.

Queixes i suggeriments en línia: bústia electrònica per a l'enviament de queixes i suggeriments a l'Ajuntament. Hi ha una categoria de Seguretat i Prevenció que inclou entre d'altres disconformitat en el tracte rebut, o en la atenció donada, no van prendre petició, convivència veïnal, molèsties per gossos, etc.

<http://w10.bcn.es/StpQueixesWEB/subtema.directe.do?tema=2&directo=0&tescolta=1>

Bústia ètica: canal segur de participació electrònica per denunciar qualsevol acció o omissió contrària als principis de bon govern, com una manera de reforçar la gestió pública. <https://ajuntament.barcelona.cat/bustiaetica/ca>

Annexos

I. Objectius estratègics definits per l'Ajuntament en la present legislatura

Objectius Estratègics

Desplegar un nou model de participació ciutadana per dissenyar les polítiques públiques de seguretat i prevenció.

- Consells de prevenció i seguretat en tots els districtes, incorporar la veu de la ciutadania i construir junts el model de prevenció i convivència adaptat al territori.

Promoure una mirada i una intervenció compartida en les polítiques municipals de seguretat i prevenció, fomentant el diàleg i la mediació com a mètode de resolució de conflictes.

- Activar la Taula de Prevenció de Barcelona
- Espais o taules comunitàries de prevenció (del Consell de Prevenció i Seguretat de Districte)
- Engregar l'Oficina d'Atenció Ciutadana, una oficina conjunta GUB-Mossos d'Esquadra a la Barceloneta com a model de finestra única
- Noves plataformes mòbils amb connectivitat amb els serveis municipals socials

Garantir transparència en el conjunt d'accions en seguretat i convivència.

- Nou pla de comunicació orientat a acostar i compartir el model de seguretat de proximitat amb la ciutadania, impulsor de la transparència i la proximitat
- Nou reglament de règim intern SPEIS, incorporant un reforç a la proximitat en l'àmbit de la prevenció operativa

Adequar els serveis i els recursos municipals per a la convivència i la seguretat d'acord amb el territori, les seves característiques i les seves necessitats.

- Convocatòria anual d'oferta pública SPEIS (60 places) i GUB (100 places)
- Nova ubicació del Parc de Bombers de L'Eixample
- Nou reglament de segona activitat en la GUB
- Integrar el 080 i el 092 en el telèfon d'emergències 112 mantenint els nivells de qualitat actuals

Enriquir la capacitat d'anàlisi i d'anticipació dels operadors i serveis de prevenció i seguretat.

- Nou pla de selecció, formació i promoció per a la gestió del canvi
- Dispositiu de recerca d'incendis i d'altres emergències en els SPEIS

Enfortir l'intercanvi i el benchmarking en seguretat i prevenció a tot el món.

- Formar part activament de la xarxa de ciutats pel canvi en seguretat

Font: <http://ajuntament.barcelona.cat/seguretatiprevencio/ca/objectius-estrat%C3%A8gics>

II. Actuacions sorgides del PAM (Pla d'Actuació Municipal)²

Pla de Prevenció i Seguretat 2016-2019

Desenvolupar una construcció col·lectiva de la seguretat, des de la proximitat, el territori i la transparència, a partir del nou Pla de Prevenció i Seguretat 2016-2019, que vertebrí i dinamitzi, des de perspectives diverses i compartint informació i coneixement, respostes conjuntes en l'àmbit de la convivència i la seguretat a la ciutat, adaptant-la a les noves demandes i realitats ciutadanes i territorials.

Desplegar el model de Policia de Barri

D'acord amb el principi de proximitat, enfortir dins del cos de la GUB el model d'unitat territorial, per garantir una major presència i atenció a la ciutadania en tots els barris de la ciutat, reforçant l'aspecte preventiu i enriquint la xarxa relacional comunitària amb les entitats locals, el comerç i els equipaments i serveis de proximitat. Aquest nou model requerirà un redimensionant de les unitats centrals i una reorientació per reforçar, encara més, el suport en el territori quan se li demani.

Nova ordenança de la convivència

Adaptar la regulació a la nova mirada dels fenòmens que intervenen en l'escenari comunitari o privat de la convivència quotidiana entre les persones. Considerar les ordenances com un element més del nou pacte de la convivència, articulat per garantir un ús universal de l'espai públic, evitant els usos excloents i afavorint els compatibles. Evitar regular i sancionar conductes que ja ho estan per normativa supramunicipal. Tenir en especial consideració als col·lectius amb el risc d'exclusió social o especialment vulnerables, amb els quals s'intervindrà amb mesures d'ordre social i no de tipus sancionador. Excloure també de la sanció les pràctiques saludables i socialment acceptades com el nudisme, i vetllar per que l'entorn dels barris estigui net de publicitat agressiva que deteriori la percepció que el veïnat té del seu entorn.

Afavorir una mirada plural i transversal de la seguretat i la convivència enfortint l'acció preventiva a l'espai públic

Una veritable acció interdisciplinària (de l'urbanisme a l'acció social, de la intervenció policial a la visió educativa, etcètera) per enfortir l'acció preventiva en matèria de convivència i seguretat a l'espai públic. Treballar amb la ciutadania, amb el conjunt d'operadors i amb el tercer sector per fer possible una construcció col·lectiva del model de convivència i seguretat, compartint coneixement per elaborar en comú la diagnosi, i possibilitar la detecció precoç dels conflictes emergents als barris.

² <http://ajuntament.barcelona.cat/seguretatiprevencio/ca/node/2500>

Potenciar la mediació com a eina per a la gestió pacífica dels conflictes quotidians en les comunitats

Estendre tècniques de mediació, i de cerca d'acords i compromisos facilitadores de la convivència, com a mesura alternativa en la gestió dels conflictes antics i nous entre membres de les comunitats de veïns.

Adaptar la Guàrdia Urbana de Barcelona (GUB) a les noves necessitats

Sota el principi de territorialitat, i a través del nou Pla Director de la GUB, actualitzar les funcions, l'organització i la dotació en recursos per donar una resposta millor a les necessitats que, en matèria de convivència i seguretat, reclamen ser ateses per les comunitats de veïns als barris.

Nou impuls als consells de prevenció i seguretat, de ciutat i de districtes

Obrir el Consell de Prevenció i Seguretat a les entitats i a la ciutadania, ampliant la seva representativitat, com a garant de la participació de la comunitat en les polítiques de prevenció i seguretat. Desenvolupar en tots els districtes un model homogeni de consell de seguretat que, adaptat a les necessitats i particularitats del territori, es converteixi en un aglutinador de les veus i perspectives ciutadanes i dels operadors que treballen en ell.

Potenciar l'aspecte preventiu de Bombers i Protecció Civil

Desplegar el Pla Director del Servei de Prevenció i d'Extinció d'Incendis i Salvament per continuar adaptant el model Barcelona a l'atenció a la ciutadania i al teixit productiu de la ciutat, i desplegar encara més el potencial preventiu del cos, enfortint la seva faceta de proximitat als col·lectius més vulnerables de les comunitats als barris, i millorant la seva acció pedagògica i divulgativa, perquè arribi a encara més població, des de noves instal·lacions i equipaments (com l'Espai Bombers o l'Aula de la Prevenció) adaptats per a aquesta activitat.

Desenvolupar la nova Unitat de Deontologia i Assumptes Interns de la GUB

Orientats pel principi de transparència, s'impulsa un nou model en l'abordatge dels assumptes interns a la GUB que, més enllà del rigor en les recerques d'actuacions que reclamin accions correctives, vetlli igualment per la detecció i difusió de les bones pràctiques que, en un context d'ètica professional, es converteixin en nous actius positius en l'actuació quotidiana de la GUB. En aquest context, constituir i engregar l'òrgan impulsor i supervisor del codi ètic.